

[Jørgen Jørgensen.]

ning. Og saa gennemfører man den endda, før man har nogen Sikkerhed for, om den Forhøjelse af Tilskuddene til Privatskolerne, som ellers hele Tiden har været stillet i Udsigt, gennemføres.

Det er ogsaa blevet sagt, at det ikke er en Statsopgave at indføre Børn i Nordslesvig i tysk Sprog, at Børnene, der kommer fra de tyske Hjem, ikke kan Tysk, naar de kommer i de tyske offentlige Skoler. Men jeg har før gjort opmærksom paa, at dette med Sproget kan ikke altid tages som Udtryk for Sindelaget, da de samme Vanskeligheder maa siges at kunne være til Stede ogsaa for Danske i Sydslesvig. Jeg ved ikke, hvorfor det i højere Grad kan betragtes som en særlig Statsopgave, hvis Undervisningen foregaar i de offentlige Skoler, naar det ikke betragtes som en Statsopgave i de private Skoler, hvor Staten yder betydeligt Tilskud, hvad man fra alle Sider erkender, at Privatskolen skal have. Derfor kan det nævnte Standpunkt ikke principielt være en Begrundelse for, at man ikke skulde kunne opretholde de kommunale tysksprogede Skoler.

Man tager i Betænkningen fra Flertallets Side lidt overlegent paa Henvendelsen fra de 40 kendte Sønderjyder og taler om, at det var en Henvendelse fra Enkeltpersoner, men jeg tror dog, man gør klogt i ikke at gøre det til noget forholdsvis ligegyldigt. De 40 Kvinder og Mænd repræsenterer adskilligt i sønderjysk Skoleliv, som vejer til, ogsaa set i Forhold til dem, der staar i Spidsen for den nye Bevægelse i sønderjysk Skolepolitik for Tiden.

Man kan ikke feje disse Mennesker til Side som nogle ligegyldige Personer, der ikke ved, hvad det drejer sig om. De har for de flestes Vedkommende oplevet den tyske Tid, selv gaaet i tysk Skole i den tyske Tid. De har været de ledende Folk paa Skolens Omraade siden 1920, saa de er ikke nye i Tjenesten. De kender Tyskerne, og de er rodfæstede i dansk Skolesyn, maaske i højere Grad end en Del af de Folk, der nu staar i Spidsen for Kravet om Nyordning i Sønderjylland. Skal man rimeligt afveje, hvilken Vægt der bør lægges paa Synspunkter, der er fremsat fra Befolkningen dernede, kommer man nu til at tælle med, hvad de 40 har sagt i denne Sag.

Det er ogsaa blevet sagt, at den Ordning, som Flertallet foreslaar, vil føre til mindre Gnidninger i Fremtiden. Ja, det er det vist vanskeligt at sige noget om. De, der tror, at man ved at gennemføre Flertallets Forslag nu for Fremtiden har sikret,

at der ikke vil blive rejst Krav om Ændringer, vil efter min Mening komme til at opleve, at dette Synspunkt ikke kan holde. Det er Vilkaarene i et Grænseland, at der er Brydninger paa Skolens og paa Kulturlivets, paa Aandslivets og paa Folkelivets Omraader; det vil der være i Fremtiden, ogsaa efter at denne Lov er gennemført, og Muligheden for fra dansk Side at kunne sikre en støt og rølig Udvikling paa dette Omraade tror jeg ikke forbedres ved, at man gennemfører Flertallets Forslag. Jeg tror, der er mere Styrke i, at man ikke ved at følge Stemningsbølger lader sig bevæge til i vanskelige Tider at ændre en Linie, som har vist sig holdbar og rigtig, og det er det, jeg mener, Flertallet i dette Øjeblik er i Færd med.

Jeg vil gentage, ogsaa som Svar paa en enkelt Bemærkning fra det ærede Medlem Hr. Frede Nielsen, at jeg naturligvis aldrig har sagt og aldrig villet sige, at den Ordning, som foreslaas fra Flertallets og Ministerens Side, er en Voldspolitik over for Tyskerne. Noget saadant vilde naturligvis være fuldkommen urimeligt; det tyske Mindretal har jo helt andre og langt friere og bedre Vilkaar end dem, de fleste Mindretal i Verden har. Men det, der for mig er afgørende, er, at vi ikke nu, hvor Mindretalsspørgsmaalet er i Støbeskeen Verden over, og vi selv har dyrebare Mindretalsinteresser at varetage i et fremmed Land, forlader en Linie, som har vist sig holdbar og sikker i den nationale Kamp. Det er ikke Hensynet til Tyskerne, men det er Hensynet til os selv, til Danmark, der er afgørende for min Stilling, og derfor beklager jeg, at man fra Ministerens og Flertallets Side vil benytte sin Magt til at gennemføre en Ordning, der er en Afvigelse fra det Princip, vi var stolte over at gennemføre i 1920. Der er ikke givet nogen saglig Begrundelse for at gennemføre denne Ordning netop nu, og jeg vil derfor tilraade, at man stemmer imod det Lovforslag, som Flertallet vil gennemføre. Jeg tror, det vil vise sig under roligere Forhold, at det vil være et Standpunkt, der i højere Grad tjener Fremtiden og danske Synspunkter, end hvis man gennemfører Flertallets Forslag i dette Øjeblik.

Første Næstformand (Arnth Jensen): Jeg skal her afbryde Forhandlingen.

Folketingets næste Møde afholdes i Dag Kl. 13³⁰ med følgende Dagsorden: